

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI

PAN JOSEF ZDRAŽIL

Život pana Zdražila, pedagoga, všestranného sportovce, fotografa a hlavně velmi moudrého člověka, byl od narození ovlivňován totalitními režimy.

N: Já jsem se narodil v bývalém Chorvatsku, tehdy za války na začátku roku 1944, v tom roce válečném bylo Chorvatsko fašistickým státem, jmenoval se HRVATSKA NEZAVISNA DRŽAVA.

Válka v Chorvatsku byla velmi krutá. Střídaly se tam armády Němců, Italů, Rusů, operovaly tam silné partyzánské oddíly. Rodina pana Zdražila byla nucena se nějakou dobu schovávat v lese u partyzánů.

N: Problém byl, že nebylo co k jídlu, jeden čas jenom fazole, což není vhodná strava pro malé dítě. Taký jsem z toho měl velké zdravotní problémy a to bylo, jak se říká, že člověk uteče hrobníkovi z lopaty, byl jsem v ohrožení života.

Po návratu domů našli Zdražilovi vybombardovaný dům. To se několikrát opakovalo. Po válce vznikl nový stát – Jugoslávie. Očekávání rodiny ve

spravedlivější svět se nenaplnila, proto se vystěhovali do Československa, kde měl Josefův otec rodinu. Domov našli v Semilech.

V roce 1948 se moci v Československu chopili komunisté a Zdražilovi začali mít problémy s režimem i zde.

Přes nesouhlas otce začal Josef navštěvovat schůzky pionýrů, protože se nechtěl lišit od svých spolužáků. Tam se však setkal s nenávisným chováním svého vedoucího:

N: A on mi najednou řekl: „No, ale ty jsi od toho krvavého psa Tita.“ Tito byl vedoucí představitel v Jugoslávii a já jsem říkal: „No jo, já jsem se v Jugoslávii narodil.“ „Jsi od toho krvavého psa Tita, tak to teda nemůžeš mít šátek, to ti ho seberu!“ Tak mně sebral šátek a já jsem přišel s brekem domů

Zdražilovi nemohli navštěvovat mamčinu část rodiny v tehdejší Jugoslávii.

N: Když umřel děda, tak mojí matku odtud nepustili ani na jeho pohřeb.

Po maturitě nebyl Josef z politických důvodů přijat na vysněnou univerzitu v Olomouci. Vystudoval pedagogickou fakultu v Liberci a jako učitel působil dlouhá léta v Lomnici nad Popelkou a poté v Semilech, odkud musel pro neshody s ředitelkou, která od učitelů vyžadovala angažovanost a naprostou oddanost režimu, odejít.

Pracoval pak v dětském domově a na školském úřadě.

Radost z nástupu demokratického režimu po roce 1989 mu zkalilo nešťastné dění v jeho rodné Jugoslávii, kde vypukla občanská válka.